

414.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 lipca 1926 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy notarialnej, obowiązującej w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. 1. Art. 84 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Przy aktach odwołania testamentu oraz przy wszelkich aktach, jeżeli chociaż jedna ze stron nie umie lub nie może pisać, albo jest ślepa, głucha, niema czy głuchoniema, jest konieczna obecność 2 świadków; ci sami świadkowie mogą stwierdzić i tożsamość osób, w akcie uczestniczących (art. 73 ustawy notarialnej). Zamiast 2 świadków do sporządzenia aktu może być przywołany drugi notariusz, urzędujący w okręgu, w którym akt zostaje sporządzony.“

Art. 2. Uchyla się art. 85 ustawy notarialnej.

Art. 3. Art. 148 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Notariuszom wolno przyjmować na przechowanie wszelkiego rodzaju dokumenty i pisma nawet w opieczetowanych pakietach.“

Art. 4. Art. 149 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Notariusz wydaje stronie poświadczenie przyjęcia dokumentów na przechowanie, przez siebie podpisane, i o przyjęciu na przechowanie robi adnotację w repertorium.“

Art. 5. Art. 152 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Otrzymujący dokument zpowrotem winien pokwitować z odbioru w repertorium notarialnem.“

Art. 6. Art. 34 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Po upływie pięciolecia od zakończenia księgi aktowej notariusz winien takową wraz z repertorium i wszystkimi załącznikami złożyć

do miejscowego archiwum notarialnego, z własnoręcznym literami poświadczeniem na końcu księgi o ilości mieszczących się w niej aktów, a w repertorium o ilości pozycji."

Art. 7. Art. 231 ustawy notarialnej otrzymuje następujące brzmienie: „Po upływie każdego roku notariusz obowiązany jest połączyć w porządku chronologicznym wszystkie sporządzone przez siebie akty z odnoszącymi się do każdego z nich załącznikami w jeden lub kilka zeszytów w zależności od ilości i objętości aktów; każdy z tych zeszytów notariusz parafuje, przesznurowuje i pieczętuje, a po upływie lat pięciu składa wraz z repertorium do archiwum hipotecznego. Na końcu zeszytu notariusz własnoręcznie wypisuje literami ilość zawartych w nim aktów, a w repertorium — ilość pozycji."

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*
